

fyrir en skráning hefur farið fram og leyfisgjöld hafa verið greidd sem og áfallin kostnaður (fæði, auglýsingar). Sé hundsins ekki vitjað innan 10 daga frá birtingu auglýsingar um handsömunina má aflífa hundinn. Komi það seinna í ljós hver eigandi hunds hafi verið má krefja hann um kostnað vegna aflífunar.

Sé um handsömun að ræða á skráðum hundum skal tilkynna eigendum þeirra strax um handsömun þeirra. Allan áfallinn kostnað skal eigandi greiða og skal ekki afhenda hund fyrir en kostnaður hefur verið greiddur, ella verði hundur aflífaður. Sé hunds ekki vitjað innan 2ja daga frá því að eigandi veit af handsömun má aflífa hundinn, enda sé eiganda gert ljóst hvað vanræksla á að vitja um hundinn getur haft í fjör með sér. Hreppsyfirvöldum er aldrei skylt að geyma skráðan hund lengur en 10 daga frá handsömun og er heimilt að aflífa hundinn að þeim tíma liðnum náist ekki til eiganda. Áfallinn kostnaður greiðist af eiganda.

4. gr.

Hreppsnefnd er heimilt, hvenær sem er að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum, telji hún þess þörf, t.d. ef hundur er ekki hreinsaður skv. g-lið 1. gr.

5. gr.

Brot gegn samþykkt þessari, eða reglum, sem settar eru skv. henni, varða sektum, nema þyngri refsing liggja við að lögum.

6. gr.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari eða reglum, sem settar eru skv. henni, skal farið sem opinber mál.

7. gr.

Ofangreind samþykkt hreppsnefndar Kjalarneshrepps, staðfestist hér með skv. 22. gr. laga nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, og 1. gr. laga nr. 7/1953 um hundahald og varnir gegn sullaveiki til þess að öðlast gildi þegar í stað. Jafnframt fellur út gildi samþykkt um hundahald í Kjalarneshreppi frá 27. apríl 1984.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 13. febrúar 1991.

Guðmundur Bjarnason.

Ingimar Sigurðsson.

GJALDSKRÁ

vegna hundahalds í Kjalarneshreppi.

1. gr.

Leyfi til hundahalds í Kjalarneshreppi, sbr. samþykkt um takmörkun hundahalds í Kjalarneshreppi, dags. 11. febrúar 1991, skal vera kr. 4 200,00 miðað við ár og kr. 350,00 fyrir hvern byrjaðan mánuð. Gjaldtímabil er frá 1. júlí til 30. júní.

2. gr.

Handsömunargjald skv. 3. gr. áðurnefndrar samþykktar, skal vera kr. 1 000,00 í fyrsta skipti, kr. 2 000,00 í annað skipti og kr. 3 000,00 í þriðja skipti. Ennfremur greiðir hlutaðeigandi auglýsinga- og fóðurkostnað.

3. gr.

Ofangreind gjaldskrá hreppsnefndar Kjalarneshrepps staðfestist hér með skv. 22. gr. laga nr. 81/1988, um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit til að öðlast gildi við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 13. febrúar 1991.

Guðmundur Bjarnason.

Ingimar Sigurðsson.

REGLUR

um ferðakostnað sjúklinga og aðstandenda þeirra innanlands.

Gildissvið.

1. gr.

Purfi sjúklingur að takast ferð á hendur til meðferðar eða óhjákvæmilegs eftirlits hjá lækni, tannlækni eða í sjúkrahúsi (með eða án innlagningar) eða til þess að njóta óhjákvæmilegrar meðferðar samkvæmt tilvísun læknis hjá heilbrigðisstéttum, sem sjúkratryggingar hafa samið við, taka sjúkratryggingar þátt í ferðakostnaði samkvæmt reglum þessum, enda sé um að ræða eftirtalda alvarlega sjúkdóma og meðferð þeirra: Illkynja sjúkdóma, nýrnabilun, alvarlega augnsjúkdóma, brýnar lýtalækningar, bæklunarlækningar barna og tannréttingar vegna meiri háttar galla eða alvarlegra tilefna. Ennfremur er heimilt að endurgreiða vegna annarra sambærilegra sjúkdóma.

Læknisfræðilegur úrskurður.

2. gr.

Til þess að úrskurða hvort sjúklingur eigi rétt á endurgreiðslu samkvæmt reglum þessum skal hann útvega skýrslu frá þeim lækni sem veitir meðferðina eða frá tilvísandi lækni og meðferðaraðila, sé um aðra meðferð að ræða en læknis meðferð, sbr. 1. gr. Í skýrslunni skal gerð grein fyrir sjúkdómum og nauðsynlegri meðferð, hversu oft sjúklingurinn þurfi að koma. Skýrsluna skal senda Tryggingastofnun ríkisins, tryggingayfirlækni, til úrskurðar. Tryggingastofnun sendir sjúklingi úrskurðinn og sendir jafnframt viðkomandi tryggingaumboði afrit. Tryggingaumboðið annast síðan greiðslur til sjúklings þaðan í frá í samræmi við reglur þessar.

Endurgreiðsla sjúkratrygginga.

3. gr.

Sjúkratryggingar endurgreiða að hluta ferðakostnað ef um er að ræða a.m.k. 15 km vegalengd milli staða. Sjúklingur skal framvísa í tryggingaumboði sínu vottorði til staðfestingar á hverri komu, útgefnu af þeim sem meðferð veitir. Sjúkratryggingar endurgreiða $\frac{1}{3}$ hluta kostnaðar af raunverulegu fargjaldi með venjulegri áætlunarferð eða af reiknuðu fargjaldi með áætlunarbifreið á hverjum tíma ef eiginn bíll er notaður. Greiðsluhluti sjúklings skal þó aldrei verða hærri en 1 000 kr. í hverri ferð. Ef ætla má að raunverulegur kostnaður sé lægri en áætlunarfargjald, skal miða við hann. Sjúkratryggingar endurgreiða $\frac{1}{3}$ hluta kostnaðar vegna leigubíla milli aðseturs sjúklings og meðferðarstaðar samkvæmt framlögðum skýrum kvittunum þótt vegalengd sé skemmri en 15 km, enda sé sjúklingur ekki fær um að ferðast með áætlunarbíl eða strætisvagni. Í slíkum tilvikum er greiðsluhluti sjúklings ætíð $\frac{1}{3}$ af heildarkostnaði.